

Sukkoth / Loofhuttenfeest

“De Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: De feesttijden des Heren, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten, zijn MIJN feesttijden. Op de vijftiende dag van deze zevende maand begint het Loofhuttenfeest voor de Here, zeven dagen lang. “ (Lev.23 : 1-2 + 34)

Sukkah = hut, tent

Sukkoth is het meervoud van sukkah.

De twee eerste feesten of vastgestelde tijden van de maand Tishri waren ernstig, maar het Loofhuttenfeest is een vreugdefeest.

God zei: “Gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de Heer uw God, zeven dagen lang” (Lev.16 : 40b). Ja, er is alle reden om feest te vieren. De zonden zijn vergeven en de verbondsrelatie met God hersteld. Volgens een chassidische rabbijn is vreugde het resultaat van heiligheid.

Sukkoth is één van de drie opgangsfeesten naast Pesach en Shavuot / Pinksteren. Ieder van het mannelijk geslacht moet in ieder geval opgaan naar Gods Tempel in Jeruzalem. Niemand zal met lege handen voor de Heer verschijnen, en naar vermogen de Heer iets aanbieden.

Tijdens Sukkoth herdenkt men de periode dat de Israëlieten tijdelijke hutjes of tenten bouwden terwijl ze door de woestijn trokken. Het herinnert aan Gods bescherming aan ± drie miljoen Israëlieten, die Hij 40 jaar lang voorzag in al hun behoeften. Later in het beloofde land is dit feest ook een inzamelingsfeest geworden. De laatste oogst werd dan binnengehaald voordat de winter kwam. Nu wacht men op de verfrissende ‘late regen.’

Drie voornaamste kenmerken voor “het Feest”, zoals de bijbel het noemt, zijn:

- het wonen in loofhutten
- de vreugdevolle festiviteiten
- de bijzondere offers en gebruiken

De sukkah kan van elk materiaal gemaakt zijn. De drie muren mogen niet hoger dan 10 m. zijn. Het bijzondere is het dak. Het moet van levende planten afkomstig zijn en vers afgesneden, groene takken en bladeren. Vandaar de naam ‘loofhut’. De dakbedekking moet dik genoeg zijn om voor schaduw te zorgen, maar dun genoeg om er ’s nachts de sterren door te zien. De sukkah wordt rijkelijk versierd met aan het dak fruit, groenten, slingers enz. om een feestelijk tintje te geven. Zo het weer het toelaat wordt er gegeten en geslapen.

Het wonen in een loofhut doet nadenken over wat blijvend en wat tijdelijk is. Niet voor niets wordt het boek Prediker tijdens deze feestdagen gelezen. Zoals God toen in de woestijn het volk van Israël beschermde, zo wil Hij ook nu nog voor ons zorgen. Yeshua/Jezus zei dat we niet bezorgd hoeven te zijn want onze hemelse Vader zal ons rijkelijk voorzien in al onze behoeften.

Het zwaaien met de lulav is een 'mitswa' (goede daad) op dit feest. Het wordt bewogen naar alle windrichtingen, naar boven en naar beneden. Tijdens het bewegen wordt de Hallel, de Psalmen 113 t/m 118 gezongen, begeleid door trompetten, shofars en fluit.

“Op de eerste dag zult gij vruchten van sierlijke bomen nemen, takken van palmen en twijgen van loofbomen en van beekwilgen.” (Lev. 23 : 40)

De lulav is een verzamelnaam van vier plantensoorten: de palmtak (Hebreeuws : lulav), drie mirtetakjes (rechts), twee wilgetakken (links) en een citrusvrucht de ethrog.

De vier soorten vertegenwoordigen alle planten.

De palmtak doet denken aan bomen met mooi hout waarvan huizen gebouwd kunnen worden.

De haddas, mirtetak met zijn sierlijke bladeren en heerlijke geur vertegenwoordigt de sierplanten en bloemen.

De beekwilg levert hout om te stoken en levert warmte.

De ethrog vertegenwoordigt de vruchten en graansoorten, goed voor voedsel.

Men dankt God met de woorden: “Deze planten en zo ook alles wat er op de wereld groeit, het is van U, God; wij hebben het van U gekregen en danken U ervoor.”

Zes dagen lang wordt er per dag één keer één rondgang gemaakt om het altaar door de priesters. Zij zongen: “Och Here, geef nu heil. Och Here geef voorspoed” (Ps.118: 25). .

Hoshanna betekent: ‘Red ons, help ons’ en NIET zoals vele christenen denken een ‘hoera’ voor de Heer. Als je ‘hoshanna’ roept, roep je God aan voor hulp.

Liedjes met bv. “Hosanna voor de Heer” kloppen niet, omdat niet God, maar wij redding nodig hebben.

We moeten goed onderzoeken wat Hebreeuwse woorden betekenen en terug gaan naar de wortels van ons geloof. Vaak gaat men terug naar wat een woord in het Grieks betekent, maar onderzoekt niet verder wat dat in het Hebreeuws inhoudt.

De bijbel is immers een Hebreeuws boek.

Belangrijk is ook niet zomaar een paar regels of verzen uit de bijbel te halen, zonder ze in de context te plaatsen.

Op de zevende dag is het ‘Hoshanna Rabba’ (dag van het grote Hosanna).

Op die grote dag van het feest liep de stoet met priesters zeven keer om het altaar, een herinnering aan de val van de muur van Jericho.

Elke dag terwijl het morgenoffer werd bereid gingen priesters vergezeld door een vrolijke stoet met muziek naar beneden naar de Siloamvijver. Daar vulden zij een gouden kruik met ± 1,1 liter water. Ze keerden via de Waterpoort naar de Tempel terug, waar ze onthaald werden met een drievoudige stoot van trompetten en shofars. Dan werd het water op het altaar gegoten. Het was op deze dag dat de Here Jezus/ Yeshua riep: “Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien” (Joh.7 : 37-38). Hier verwees Hij naar Jes.12 : 3 “Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils”. Dit vers werd altijd aangehaald voor deze ceremonie. Hieruit zien we weer dat Yeshua/Jezus deelnam aan de feesten of vastgestelde tijden die Zijn Vader aan het volk van Israël gaf.

Het was ook niet toevallig dat Yeshua/Jezus zei: "Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben." (Joh.8 : 12). Gedurende het feest waren er grote lampen op het tempelplein. Dit is een symbool van de Shekina die eens de Tempel vulde. Sprak Jesaja ook niet over "een groot licht" ? (Jes.9 : 1)

Op de achtste dag is het Shemini Atzeret (de achtste dag van het samenzijn). Op deze feestelijke dag wordt er om regen gebeden tot Pesach. Men vraagt God of Hij het komende jaar voldoende regen aan Israël wil geven, opdat het een vruchtbaar en gezegend jaar zal worden.

Dus, als er hier in Nederland te veel regen valt, vragen we de Heer of Hij die regen door wil sturen naar Israël. Water is het symbool van de Heilige Geest.

In Israël vallen Shemini Atzeret en Simchat Tora (vreugde om de Tora) op dezelfde dag. Op die dag wordt de Tora (eerste vijf bijbelboeken) uitgelajend (zingend gelezen). Op iedere shabbat wordt er een gedeelte uit de Tora gelezen en op deze dag wordt het laatste gedeelte gelezen, maar daar aansluitend begint men opnieuw in Genesis (Bereshiet).

Degene die het laatste stukje van de Tora voorleest heet Chatan Tora (bruidegom van de Tora) en degene die de eerste verzen uit Genesis leest heet Chatan Bereshiet (bruidegom van Genesis). Yeshua/Jezus is het Woord van God die wij verwachten als de Bruidegom.

Er komt eigenlijk geen eind aan het lezen van de Tora. Hiermee wordt benadrukt dat het lezen, bestuderen en het in praktijk brengen van de Tora een nooit eindigend proces is. Simchat Tora bevestigt dat de Joden de Tora serieus nemen. Ze vinden dat de Tora de mens niet aan banden legt, maar bevrijdt! Ze is geen last maar een vreugde. In tegenstelling tot wat vele onwetende christenen denken. De relatie tussen het Joodse volk en de Tora is warm en liefdevol.

Het was tijdens Sukkoth dat koning Salomo, de schrijver van het boek Prediker, de eerste Tempel inwijdde. Hij vroeg toen o.a. aan God of Hij het gebed van de vreemdeling (niet-Jood) wilde verhoren als deze in de Tempel zou bidden.

Tijdens het feest werden er o.a. zeventig jonge stieren geofferd. Zeventig is het getal voor de volken, de heidenen, de niet-Israëlieten.

Zacharia 14 verwijst naar de toekomst als alle volken Koning Yeshua/Jezus van jaar tot jaar aanbidden en het Loofhuttenfeest vieren. Degenen die dit feest niet vieren zullen geen regen (beeld van de Heilige Geest) krijgen maar de plagen die Egypte trof. Door dit gedeelte aan te halen is het absoluut niet de bedoeling een "vloek" over mensen uit te spreken, maar Gods woord te laten spreken. En soms is Gods woord inderdaad "scherper dan enig tweesnijdend zwaard" (Hebr.4:12).

Waarom zouden we wachten totdat de Messias weer komt om Sukkoth te vieren. Als we in Zijn voetstappen willen treden, behoren we te doen wat Yeshua/Jezus deed. Hij gaf ons het goede voorbeeld.

Een Jodin zei eens: " Als jullie christenen dezelfde God van de bijbel dienen, hoe komt het dan dat jullie niet dezelfde feesten vieren?"

Yeshua/Jezus zei: "Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders." (Mat.7 : 21)

Chag Sameach (vrolijke feestdagen),
EGI